

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ,, ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Η «ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΠΟΜΠΑ,,

Ἡ ἐγκληματικὴ ζωὴ κ' ἡ περιπέτεια τῶν ἔξη Ἴρλανδῶν ἀδελφῶν Τόουχς. Οἱ ἐξοντώτικοι πόλεμοι μεταξὺ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Ἴρλανδῶν γκάγκστερς. Μία συνταρακτικὴ ἀπαγωγὴ. Πῶς συνελήφθη ὁ Τόμ Τόουχς. κλπ.

Ο ΛΕΣ ἡ εὐρωπαϊκὴς ἐφημερίδες δημοσίευσαν ἐσχάτως ἕνα σωρὸ ἀρθρα γιὰ τὶς τελευταῖες θριαμβευτικὲς ἐπιτυχίαι τῶν Ἀμερικανῶν ἀστυνομικῶν στὸν ἀδυσώπητο κί ἐξοντώτικὸ ἀγῶνα τους κατὰ τῶν γκάγκστερς. Ἀπὸ τὶς ἀποκαλύψεις αὐτὲς βλέπει κανεὶς καθαρά ὅτι ἔληξε πειὰ ἡ βασιλεία τῶν μεγάλων ἐγκληματιῶν στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Ὡστόσο καμμιά ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐφημερίδες δὲν ἀναφέρει τὸ μυθιστορηματικὸ ὅσο καὶ τραγικὸ τέλος τοῦ περιφήμου Τόμ Τόουχς, τοῦ τελευταίου «βασιλέως» τῶν γκάγκστερς τοῦ Νέου Κόσμου, μολονότι τὸ περιοδικὸ «Ντέτεκτιβ» τῆς Νέας Ὠρκης, στὸ τεῖχος τοῦ Μαΐου, περιγράφει μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐγκληματικὴ δράσι τοῦ τρομεροῦ Τόμ Τόουχς, πού ἔκλεισε τώρα μὲ τὴν συνταρακτικὴ σύλληψί του τὴ σειρά τῶν «Δημοσίων Κινδύνων ἀριθ. 1» τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Τόμ Τόουχς, λοιπὸν, ὁ «βασιλεὺς» τοῦ ὑποκόσμου τοῦ Σικάγου, ὅπου εἶχε ἀπομείνει ὁ μόνος ἀπολυταρχικὸς Τσάρος τῶν γκάγκστερς μετὰ τὴν σύλληψι τοῦ Ἄλ Καπόνε καὶ πού ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1934 εἶχε κηρυχθῆ «Δημόσιος Κίνδυνος ἀριθ. 1», ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Ἀμερικανῶν ἀστυνομικῶν, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα σωρὸ μυθιστορηματικὴς περιπέτειας.

Ὁ Τόμ εἶνε ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς ἔξη Ἴρλανδοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς «Τρομεροὺς Τόουχς», ὅπως τοὺς ἔλεγε ἡ κοινὴ γνώμη, κί ὁ ἀρχηγὸς τῆς πιὸ παλιᾶς καὶ τῆς πιὸ μεγάλης συμμορίας γκάγκστερς τοῦ Νέου Κόσμου. Μὰ, ἀπὸ τὴ μέρ: πού καταργήθηκε ἡ ποταπαγόρευσις, μολονότι οἱ ἐγκληματικοὶ αὐτοὶ ἀδελφοὶ βασιλεύσαν στὸ Σικάγο, μιά μοιραία σειρά ἀπὸ καταστροφὴς ἐκμηδένισε τὴν δύναμί τους καὶ διέλυσε τὴ συμμορία τους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Τόουχς, ὁ Ἐντουαρντ, ὁ Τζόνυ καὶ ὁ Τζόσεφ, σκοτώθηκαν στὸν λυσοῶδη πόλεμο κατὰ τῆς συμμορίας τοῦ Ἄλ Καπόνε. Πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς ὡστόσο ὁ Μπίγκ Τζιμ Κολόζιμο, ὁ «κηδεμῶν» τοῦ Ἄλ Καπόνε, εἶχε δολοφονήσει μιά νύχτα ἀπὸ ἐκδίκησι τὸν μεγαλύτερο ἀδελφὸ, τὸν Τζιμ Τόουχς. Οἱ δύο ἄλλοι πού ἀπέμειναν, ὁ Τζόνυ καὶ ὁ Τόμ ἦρθαν σὲ συμφωνία μὲ τὸν Μπίγκ Τζιμ Κολόζιμο, τὸν ἀρχηγὸ τῶν Ἰταλῶν γκάγκστερς καὶ μίρσαν στὴ μέση τὸ Σικάγο. Οἱ Ἰταλοὶ τότε πῆραν τὸ νότιο μέρος τῆς πόλεως κί ὁ Τόμ τὶς λαϊκὲς συνοικίαι, ἐνῶ οἱ Ἴρλανδοὶ, οἱ Τόουχς δηλαδὴ κί ἡ συμμορία τους κράτησαν τὸ βορειοδυτικὸ τμήμα τοῦ Σικάγου κί ὅλες τὶς ἀριστοκρατικὲς συνοικίαι του. Τέλος, ὅταν ὁ Μπίγκ Τζιμ Κολόζιμο σκοτώθηκε σὲ μιά κατοπινὴ σύγκρουσι μεταξὺ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Ἴρλανδῶν γκάγκστερς, ἡ «βασιλεία» τοῦ Σικάγου πέρασε στὸν Τζόνυ Τόουχς, ὁ ὁποῖος τότε πῆρε ὡς ὑπασπιστὴ του τὸν Ἄλ Καπόνε.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ Τόουχς εἶχαν σημειώσει τόσες ἐπιτυχίαι, ὥστε κατῶρθωσαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν βοήθεια καὶ τὴν συνεργασίαν τοῦ περιφήμου «ἀνεξαρτήτου» γκάγκστερς Τόμμου Μάλλον, πού ἦταν Ἴρλανδὸς κί αὐτὸς καὶ πού μάζευε τὸ «χαράτσι» ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους, τὰ χαρτοπαίγνια, τὶς ἐργατικὲς ὁργανώσεις καὶ τὰ σπίτια τοῦ ἔρωτος, γιὰ λογαριασμὸ τῆς συμμορίας τῶν Ἴρλανδῶν.

Ἡ σύλληψις λοιπὸν τοῦ Τόμ Τόουχς, τοῦ διαδόχου τοῦ ἀδελφοῦ του Τζόνυ εἶνε τὸ μεγαλύτερο κατόρθωμα τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, γιὰ τὸ ἀρχιγκάγκστερ αὐτὸς ἔκτος τοῦ ὅτι ἐξαφανίζοταν διαρκῶς μὲ τὸν πιὸ μυστηριώδη τρόπο, εἶχε πάντα στὴ μέση του μιά εἰδικὴ ζῶνι γεμάτη ἀπὸ νιτρογλυκερίνη, προωρισμένη νὰ κἀν κομμάτια τόσο αὐτὸν ὅσο καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς πού θὰ τολμοῦσαν νὰ τὸν πιάσουν. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ὁ Τόμ Τόουχς λεγότανε «ζωντανὴ μπόμπα»!

Ὁ Τόμ, πού καταδικάστηκε ἐρήμην τὸν περασμένο χρόνον σὲ 99 ἐτῶν κάτεργα, εἶχε συλληφθῆ πολλές φορές, μὰ πάντα κατῶρθωνε νὰ παρουσιάσῃ μιά σειρά ἀπὸ ἀκλόνητα «ἄλλοθι», χάρις στὴ βοήθεια τοῦ μεγαλύτερου δικηγόρου τῆς Ἀμερικῆς Οὐίλλιαμ Σκῶτ Στιούαρτ, καθὼς καὶ στὴν ἀλλόκοτη θερμὴ ὑποστήριξι πού εἶχε διαρκῶς ἀπὸ τὸν αἰδεσ. πάστορα Τζαίημς Ιούεμπερ.

Ὁ τελευταῖος τῶν «Τρομερῶν Τόουχς», λοιπὸν, ἔχει τώρα νὰ δώσῃ λόγον στὰ δικαστήρια γιὰ ἕνα σωρὸ φρικιαστικὰ ἐγκλήματα καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Τζάκομπ Φάκτορ καὶ τοῦ ἐμπόρου Οὐίλλιαμ Χάμ Τζούνιορ.

Ὁ πρῶτος, ὁ Τζάκομπ Φάκτορ, ἦταν ἕνα ἰδεῶδες θῦμα γιὰ τοὺς «κιντνάππερς»: εἶχε ἄλλοτε μιά κρυφὴ χαρτοπαικτικὴ λέσχη στὸ Λονδίνο καὶ μὲ διάφορες ἀπάτες εἶχε κατορθώσει νὰ συγκεντρώσῃ δυὸ ἑκατομμύρια στερλίνες! Γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀνησυχῇ δὲ κανεὶς γκάγκστερ στὴν Ἀμερικῆ, εἶχε ἐξαγοράσῃ τὴν προστασίαν τοῦ Ἄλ Καπόνε. Μὰ ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ δὲν ἐμπόδισε διόλου τὸν Τόμ Τόουχς στὴν πραγματοποίησι τῶν ἐγκληματικῶν σχεδίων του. Τὴ νύχτα τῆς 1ης Ἰουνίου 1933 κί ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ πού ὁ Τζάκομπ Φάκτορ ἔβγαине ἀπὸ ἕνα ἀριστοκρατικὸν χαρτοπαίγνιον τοῦ Σικάγου, εἶδε νὰ πλησιάσῃ τὸ αὐτοκίνητό του, μιά πολυτελὴς λιμουζίνα. Τέσσερις «τζέντλεμαν» πού βρισκόντουσαν μέσα σ' αὐτὸ τὸ μυστηριώδες αὐτοκίνητο, ἔστρεψαν ἐναντίον τοῦ Φάκτορ τὶς κάννες τῶν ὀπλοπολυβόλων των καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Ὁ Τζάκομπ Φάκτορ, ὕστερ' ἀπὸ ἔντεκα μέρες ξαναγύρισε ἐλεύθερος κοντὰ στοὺς δικούς του, μὰ γι' αὐτὴ τὴν ἐλευθερίαν του ἀναγκάστηκε νὰ πληρώσῃ τοὺς ἀπαγωγεῖς του σωστὲς ἑκατὸ χιλιάδες δολλάρια. Ἡ ἀστυνομία ὑπωπεύθηκε ἀμέσως ὡς δράστας τῆς ἀπαγωγῆς αὐτῆς τὰ μέλη τῆς συμμορίας τοῦ Τόμ Τόουχς, γιὰ τὸ μόνον αὐτὸς ὁ ἀρχιγκάγκστερ εἶχε πάντοτε τὸ θάρρος νὰ ἐνοχλῇ τοὺς προστατευομένους τοῦ Ἄλ Καπόνε.

Κ' ἡ ἀλήθεια τώρα εἶνε ὅτι οἱ ἀπαγωγεῖς τοῦ Φάκτορ θὰ ἔμεναν ἀσύλληπτοι ἂν δὲν ἀνεκαλύπτοντο τυχαίως ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητιστικὸ δυστύχημα. Ἐνα βράδυ τέσσερα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συμμορίας, τύφλα στὸ μεθύσι, ἔρριξαν τὸ αὐτοκίνητό τους πάνω

σ' ἕναν τηλεγραφικὸ στύλο, στὸ Ἐλκορ τοῦ Γουϊσκουνσιν. Ὁ ἀστυνομικὸς πού πλησίασε τότε γιὰ νὰ τοὺς βάλῃ πρόστιμο, εἶδε ὅτι τὸ αὐτοκίνητό τους ἦταν γεμάτο ἀπὸ ὀπλοπολυβόλα, σφαῖρες, σκοινιά καὶ ἄλλα σύνεργα γι' ἀπαγωγές. Μὲ τὴ βοήθεια λοιπὸν κί ἄλλων συναδέλφων του κατῶρθωσε νὰ συλλάβῃ τοὺς μεθυμένους γκάγκστερς. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς, ὁ Σάρκεν, ὅταν μετεφέρετο στὸ Ἰλλινόις, κρεμάσθηκε, γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ ἀπάνω στὴν ἠλεκτρικὴ κρέκλα. Σ' αὐτὸ ὅμως τὸ μεταξὺ, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Σικάγου εἶχαν συλλάβῃ κί ἕνα ἄλλο μέλος τῆς συμμορίας, τὸν Ἄλμπερτ Κάτορ κί ἔτσι ἀπὸ τὴν σπεῖρα αὐτῆ τῶν Ἴρλανδῶν κακοποιῶν δὲν ἔμεινε πειὰ ἐλεύθερος παρά μόνον ὁ ἀρχηγός, ὁ Τόμ Τόουχς.

Ὁ τρομερὸς Τόμ, δὲν ἔχισε τὸ θάρρος του. Βρῆκε νέους συνεργάτες κα μιά μέρα σταμάτησε τὸ τραῖνο, κοντὰ στὴν Μοννεάπολι καὶ τὸ ἐξαλάφρωσε ἀπὸ 1.750.000 δολλάρια σὲ διάφορα εἶδη: μεταξωτὰ, ἀντικείμενα πολυτελείας κ.ἄ.

Ὑστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ, ὁ Τόμ Τόουχς ἐνεφανίσθη πάλι στὴ Βόρειο Καρολίνα, ὅπου ἔκλεψε τὸ θωρακισμένο αὐτοκίνητο μιάς Τραπεζῆς, ὑποχρέωσε τὸν ἴδιο τὸ σωφὲρ του αὐτοκινήτου νὰ λιμάρῃ τὰ λουκέττα κί ἔφυγε κατόπιν παίρνοντας μαζὺ του 2 ἑκατομμύρια δολλάρια σὲ χαρτονομί-

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 63)

Ὁ Τόμ Τόουχς

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

(Συνέχεια έκ τῆς σελίδος 37)

Τραβήξαμε λοιπόν με την πρωτότυπη και ζωντανή λευκή σημαία μας μπροστά, κι' εμείς από κοντά του.

Μόλις προχωρήσαμε λίγα βήματα, είδαμε τὸ πλακόστρωτο γεμάτο ἀπὸ αἵματα, καὶ γύρω-γύρω, τσόλια καὶ παληόρουχα ἀνθρώπων καὶ στρατιωτῶν, καθημαγμένα. Λίγα βήματα παρέκει, ἄλλοι αἱματοθρεγμοὶ, οἱ τοῖχοι τῶν σπιτιῶν πιτσιλισμένοι ἀπὸ αἵματα, λευκὰ πανιά κουρελιασμένα καὶ ἀπὸ αἷμα κατακόκκινα.

Σκύλοι καὶ γάτοι καὶ κότες, γυρίζανε κοπαδιαστά, ἐλεύθερα στὸ δρόμο καὶ ζητούσανε τροφή. Στους στενοὺς τοὺς δρομους, τοὺς καθέτους πρὸς τὴν παραλία, Τούρκοι στρατιῶται ἐνήδρευον κρυμμένοι, πίσω ἀπὸ τὶς γωνιές καὶ προβάλλοντες τὰ ὄπλα, ζωσμένοι με ἀρμάθες φυσιγγίων στὰ στήθια τους καὶ με ἐφ' ὄπλου λόγῃ στὰ ντουφέκια.

Περιέργως, οὔτε μᾶς σταμάτησε κανεὶς, οὔτε μᾶς μίλησε, οὔτε ἔδειξε κανεὶς πὼς θέλει νὰ ἐμποδίση τὴν διάβασίν μας.

— Ξέρεις τουρκικά; μοῦ λέει ὁ Βουτσιναῖς.

— Γιατί; Νὰ ποῦμε κανέναν ἀμανέ;

— Μήπως, μᾶς ποῦνε νὰ σταθοῦμε καὶ εμείς δὲν ἐννοήσουμε καὶ μᾶς πυροβολήσουν.

— Ἄμα ἀκούσης «Ἡτούρ», τοῦ εἶπα, στάσου καὶ ἄμα ἀκούσης καὶ «Γιασάκ», μὴ προχωρήσῃς.

— Θὰ κάμω κάτι καλύτερο, μοῦ εἶπε, καὶ γύρισε καὶ μίλησε με τὸν Ἑγγλέζο.

Καὶ πρὶν ἐκείνος ἀπαντήσῃ, ἐπῆρε ἕνα μικρὸ μπαστούνι, ποῦ κρατοῦσεν ὁ Ἑγγλέζος, τοῦ ἔβγαλε τὴν κάτασπρη τὴν κάσκα, τὴν ἔβαλε ἐπάνω στὸ μπαστούνι καὶ τὸ ἐσήκωσε ψηλά, κρατῶντας τὸ σὰν σημαία.

Σὲ λίγο ὅμως τὴν ξανακατέβασε, ξετύλιξε τὸ τουλουπάνι καὶ τὸ ἀπλώσε, κάτω ἀπὸ τὴν κάσκα, γιὰ νὰ κυματίζει.

Ὁ Ἑγγλέζος ζήτησε τὴν κάσκα του, ἀλλὰ ὁ κ. Βουτσιναῖς τοῦ ἀπάντησε πὼς εἶνε κατὰ τὸ παρὸν ἀδύνατον νὰ τοῦ τὴν ἐπιστρέψῃ.

— Δὲν ἐννοῶ, εἶπεν ἐκεῖνος, καὶ θὰ ἐξακολουθῶ νὰ τὴ ζητῶ, ἕως νὰ ἐννοήσω.

Ὁ κ. Βουτσιναῖς τοῦ ἐξήγησε τότε:

— Διαφορετικὰ κρασί δὲν ἔχει! Τ' ἀκοῦς; Εἶνε ἔθιμο τοῦ τόπου.

— Ὅλ-ράϊτ!

Καὶ ἐξακολουθήσαμε τὸν δρόμο μας.

Τὶ ἔγινε κατόπιν, θὰ σᾶς το ποῦμε στὸ ἄλλο φύλλο.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΡΡΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 32)

μιά ἀμφιβολία ὅτι τοῦ τὸ εἶχε στείλει ἡ ἀγαπημένη του. Ὁταν συνήλθε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό του, πρόσεξε ἀκόμη ὅτι στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ φακέλλου ἦσαν γραμμένες ἡ ἐξῆς λέξεις:

«Ἐλάτε ὅταν θὰ ἔχη φεγγάρι γάτω ἀπὸ τὴ θεράντα μου...»

Κι' ὁ Πῶλ πῆγε με σφιγμένη τὴν καρδιά του ἀπ' τὴν συγκίνησι. Τόλμησε μάλιστα νὰ πάρῃ κι' ἕνα φίλο του. Φοβόταν μήπως τρελλαθῇ ἀπ' τὴ μεγάλη εὐτυχία του. Κάτω ἀπ' τὴ θεράντα ἔμειναν πολλὲς ὥρες συζητῶντας σὰν παληοὶ φίλοι. Ὅταν χώρισαν, ἡ Θέρρυ τοὺς ἔρριξε δυὸ κόκκινα γαρύφαλλα. Ἐφυγαν κ' οἱ δυὸ εὐτυχισμένοι. Μὰ ὁ Πῶλ δὲν γιαιτρεύτηκε ἀπὸ τὸν ἔρωτά του. Ἦθελε νὰ ἰδῇ ἀπὸ κοντὰ τὴν ἀγαπημένη του, νὰ τῆς μιλήσῃ καὶ νὰ τῆς πῇ ὅ,τι ἐνοιώθει γι' αὐτὴν στὴν καρδιά του.

Κ' ἡ Θέρρυ ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες δέχτηκε.

— Μὴ φαντασθῆτε, τοῦ δήλωσε ὡστόσο, ὅτι σᾶς ἀγαπῶ. Τὸ γράμμα σας ἔφερε μόνο μιά ἀναστάτωση μέσα στὴν καρδιά μου. Δέχτηκα τὴ φιλία σας, γιὰ νὰ σᾶς παρηγορήσω καὶ νὰ σᾶς κάνω νὰ γιαιτρευθῆτε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ψυχικὴ ἀρρώστεια σας. Ὅταν θὰ γίνετε ὅμως καλὰ, θὰ φύγω πάλι ἀπὸ κοντὰ σας.

Μὰ ὁ Ρουλιέν τῆς ἔπιασε με τρυφερότητα τὰ χέρια, φίλησε μ' ἀπέραντη ἀγάπη τὶς παλάμες τους, κ' ὕστερα τὰ ἔκλεισε καὶ τῆς εἶπε:

— Στὰ χέρια σας κρατᾶτε τὴ ζωὴ μου. Ἡ καρδιά μου εἶνε τὸ παιγνιδάκι σας. Ὅποτε τὸ βαρεθῆτε, μπορεῖτε νὰ τὸ σπάσετε. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι παρ' ὅλο τὸν πόνο μου, θὰ ἔρω τὸ κουράγιο νὰ σᾶς χαμογελάσω καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὶς εὐτυχισμένες στιγμὲς ποῦ μοῦ χάρισσατε.

Μὰ ἡ Θέρρυ δὲν ἔσπασε αὐτὸ παιγνιδάκι... Ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς, τόσο συμπαθοῦσε τὸν Ρουλιέν. Καὶ ἕνα βράδυ

Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΠΟΜΠΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 41)

σματα καὶ σὲ χρυσό.

Οἱ ἀστυνομικοὶ πλημμύρισαν τὴν Καρολίνα, μὰ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ Τὸμ Τόουχου εἶχε γίνῃ πάλι ἀφαντος. Τὸ μόνο ποῦ κατῶρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν οἱ ἀστυνομικοὶ ἦταν ὅτι ὁ ἀρχιγκάγκστερ εἶχε ἀνταλλάξει τὸ αὐτοκίνητό του με μιά «Ρόλλς - Ρόις». Τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ, ποῦ εἶχε ξεχάσει νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὸν ἀριθμὸ, ἔθεάθη ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες στὴ Βαλτιμόρη. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸ περικύκλωσαν κι' ἔτσι ἔπιασαν ἕναν κουτσὸ Γερμανὸ γκάγκστερ, τὸν Σμίτ, ποῦ εἶχε λάθει μέρος στὴν ληστεία τοῦ θωρακισμένου αὐτοκινήτου. Με τὴ σύλληψι αὐτῆ, ὁ Τὸμ Τόουχου ἔχασε τὸν καλύτερο συνεργάτη του. Οἱ ἄλλοι τρομοκρατήθηκαν μήπως προδοθῶν ἀπὸ τὸν Γερμανὸ κι' ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν. Ἐτσι ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς ἔξι Ἴρλανδοὺς ἀρχιγκάγκστερς ἀπόμεινε ὀλομόναχος. Ἐλεγαν μάλιστα ὅτι εἶχε προσθλήθῃ ἀπὸ φυματίωσι κι' ὅτι ἦταν ἕνα ἀνθρώπινο ράκος. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνέτειναν τώρα τὶς ἐνέργειές τους κι' ἕνα βράδυ, ἔδω καὶ λίγο καιρὸ, κατῶρθωσαν νὰ συλλάβουν καὶ τὸν Τὸμ Τόουχου, τὴν ὥρα ποῦ κοιμόταν στὸ δωμάτιο ἐνὸς ξενοδοχείου. Ὁ ἀρχιγκάγκστερ ἦταν στ' ἀλήθεια μιά «ζωντανὴ μπόμπα». Εἶχε πάντα γύρω ἀπὸ τὴ μέση του τὴν περίφημη ζώνη με τὴ νιτρογλυκερίνη. Οἱ ἀστυνομικοὶ γιὰ νὰ ἐξουδετερώσουν κάθε κίνησί του, τὸν χλωροφόρμισαν πρῶτα, καθὼς ἦταν βυθισμένος στὸν ὕπνο του καὶ κατόπιν τοῦ πέρασαν τὶς χειροπέδες καὶ τὸν... ξαλάφρωσαν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη ζώνη. Ἐπειτα τὸν μετέφεραν, ἀναισθητο πάντα, στὶς φυλακὲς τοῦ Σικάγου.

Ὁ Τὸμ Τόουχου, ὁ τελευταῖος «βασιλεὺς» τῶν γκάγκστερς τοῦ Σικάγου, ὁ τελευταῖος «Δημόσιος Κίνδυνος ἀριθ. 1» τῆς Ἀμερικῆς, κατεδικάσθη ἐσχάτως σὲ θάνατο καὶ πρόκειται τώρα νὰ πεθάνῃ πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα. Κι' ἔτσι φαίνεται πὼς ἡ βασιλεία τῶν γκάγκστερς ἔληξε πειὰ με τὸν πιὸ τραγικὸ τρόπο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

Η ΤΡΕΛΛΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΣΙΜΟΝ ΣΙΜΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 49)

τὸ σωφάρισμα.

— Δὲν ἔχω καμμιά ὄρεξι νὰ σπάσω τὰ μούτρα μου! συνηθίζει νὰ λέῃ.

Ἐχει μπλέ, σκοτεινὰ μάτια, καστανὰ μαλλιά κι' ἐνῶ δὲν εἶνε λαίμαργη, ζυγίζει σωστὰ 52 κιλά. Τὰ χαρακτηριστικά της εἶνε τὸ θάρρος της κ' ἡ ὑπερβολικὴ φιλοδοξία της. Θέλει νὰ γίνῃ ὁ μεγαλύτερος «ἀστέρας» τοῦ κόσμου. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ, ἔχει καὶ μιά ἀθῶα μανία: μαζεύει γραμματόσημα!

Περιττὸ εἶνε ν' ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι ἔχει πειὰ συμφιλιωθῇ με τοὺς γονεῖς της κι' ὅτι ζῆ μαζὺ τους νοσταλγώντας κάποτε - κάποτε τὴ ναυτικὴ Μασσαλία καὶ τὴν ἐξωτικὴ Μαδαγασκάρη.

ΖΑΝ ΡΟΥΝΤΟ

Η ΜΙΛΛΟΡΑΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 14)

δώσω μιά φυσικὴ ἐξήγησι. Κι' ἀσφαλῶς θὰ τὰ νύμιζα σὰν μιά ψευδαίσθησι, σὰν μιά ἀπατηλὴ ὀπτασία τῶν ματιῶν τῆς γιαιγιάς μου καὶ τῶν δικῶν μου, ἂν δὲν ἔβλεπαν κ' οἱ ἄλλοι ὑπηρετές μας τὴν ὑπερκόσμια ἐκείνη φωταψία τῆς νεκροκλησιᾶς, κι' ἂν ὁ Ζοζέφ ἐπίσης δὲν ἔβλεπε — στὴν κουζίνα καὶ στοὺς διαδρόμους — τὴ φευγαλέα κι' ἀέρινη κι' ἀσυλληπη σιλουέττα τῆς γιαιγιάς μου: "Ἄν δὲν ἔβλεπε τὴ Μιλλοραίν της!!

Ποιὸς ξέρει, Θεέ μου! τί μυστήρια τριγυρίζουν τὸν ἄνθρωπο σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ;

ΣΑΡΑ ΦΟΛΕΨ

ρίχτηκε με δάκρυα στὴν ἀγκαλιά του καὶ μὴ μπορῶντας νὰ συγκρατήσῃ τὸν πόνο της, τοῦ ὠμολόγησε με πείσμα:

— Δὲν σ' ἀγαπῶ, Ρουλιέν! Ἄκοῦς, δὲν σ' ἀγαπῶ!...

Μὰ ἀντὶ νὰ φύγῃ, τόσο ἔγερνε μέσα στὴν ἀγκαλιά του. Κι' ὁ Πῶλ ἐνῶ τὴ φιλοῦσε καὶ τῆς χάιδευε τὰ ξανθὰ μαλλιά της, σκεφτόταν ὅτι αὐτὴ ἡ μπεμπέκα εἶχε γίνῃ πειὰ σωστὴ γυναίκα κι' ὅτι ἡ κερένια μαρκησία εἶχε ἀποκτήσει ἐπιτέλους καρδιά. Χάρης στὸν μεγάλο ἔρωτά του, αὐτὴ ἡ ὠμορφὴ μὰ ψυχρὴ κούκλα, εἶχε γίνῃ ἕνας σωστὸς ἄγγελος!

ΑΝΤΡΕ ΓΚΑΣΠΑΡ